

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Prah v oči!

Nekaj časa letos zavzemale so naše „Novice“ v domači politiki nekako višje stališče. Pridružile se niso niti jedni, niti drugi stranki, in ko so posebno visoko začeli pluskati valovi domačega razpora, tedaj so v prvi vrsti „Novice“ povzdignile svoj svareči glas ter klicale na slogo in jedinstvo. Takrat smo dali mi vsi čast osivelemu narodnjaku, ki je bil prevzel hvalevredno, a malo hvaležno ulogo „poštenega posredovalca“. Osvedočeni smo bili sicer, da je „srednja stranka“, ki se je bila prav za tenko kristalizovala okoli „Novic“, premalo globoko sondirala rano na telesu slovenskega naroda in da zaradi tega tudi njena dijagnoza ni bila točna, a priznavati jim je bilo vsaj pošteno voljo, kajti „et si desint vires, tamen est laudanda voluntas“.

Zadnji čas pa je drugače postalo tudi z „Novicami“. Odkar je namreč naš list dregnil v tisto sršenovo gnezdo na Dunaji, od tistega časa postale so „Novice“ oficijelni „moniteur“ razdražene naše državnozbornske delegacije in kar na debelo prodaja se v predalih najstarejšega našega lista nam „ne-

vednim“ radikalcem modrost visoke politike. Obramba mora biti sicer vsakemu dovoljena in mi bi bili prvi, ki bi se na prsa trkali, kakor bitro bi nam naši poslanci dokazali, da je bil narodu v prid servilizem Hohenwartovega kluba, kateri je sedaj jedro njih taktiki. Tega niso dokazale „Novice“, katere naravnost iz poslanskih krogov zajemajo svojo informacijo, in ker tega niso mogle dokazati, jele so po starem receptu napadati nadležne radikalne liste in one slovanske poslance, ki so v opoziciji proti sedanjemu vladnemu sistemu. S tem stopile so „Novice“ na odločno strankarsko stališče in zato nam najstarejša naša posestrina ne sme v zlo šteti, ako ne molčimo na njene inspirirane izzive. Tiste napade na nas in somisleče liste v predzadnji številki bi bili sicer, svesti si, da resnica malokrat hvalo žanje, morebiti še prezrli, a to kar pisari glasilo „srednje stranke“ v zadnji številki o razvoju sedanjih parlamentarnih razmer in zlasti o vrlih zastopnikih češkega naroda, to nas konečno vender-le sili do odgovora.

„Novice“ stavile so si v zadnjih dveh številkah težavno nalogo, dokazati, da je slovenski delegaciji jedino mogoča eksistenca v Hohenwartovem klubu in da je vsaka druga združitev „a priori“ izključena. Nekake sisteme inspiratorjem „Novic“ pri rešitvi te naloge ne moreš odrekati. V predzadnji številki so se srečno znebili moravskih Čehov in Malorusov, češ, da ti sami še nikdar niso prosili parlamentarne združitve z Jugoslovani in da take zveze najbrže tudi ne marajo. To je vse. Pri tem duhovitem zaključku je pa zagovornik poslancev pozabil le neko malenkost, da namreč mi nikdar nismo zahtevali neposredne združitve z moravskimi Čehi in Malorusi in tudi z Mladočehi ne, nego da smo zahtevali vedno le, naj se Jugoslovani združijo v tak klub, ki ne bode „a tout prix“ podpiral sedanje vladne in parlamentarne težnje v protislovanskem smislu. To je bistveno nekaj drugega in temu uprašanju so se pa „Novice“, prirojivši „in usum delphini“ naše izjave, modro izognile. Nekako čudno se zategadelj čita v istem listu in istem

članku očitanje nevednosti, opirajoče se zgolj na nedolžno pomotico v nekem članku „Rodoljubovem“.

Preko tako ženjalno odstranjenih Malorusov in moravskih Čehov pa je sedaj v svoji zadnji številki glasilo poslanskega mnjenja srečno „ad absurdum“ dovelo možnost vsake zveze s tistimi strašnimi Mladočehi. Ta članek nas je zares presenetil! Sedaj še le vemo, zakaj se naši poslanci tako krčevito in z vsemi štirimi branijo vsake dotike s klubom mladočehskim. Čuj in strmi torej narod slovenski: „Mladočehi krivi so tvoje sedanje bede, oni pro-uzročili so napad naučnega ministra na nas, oni krivi so sploh, da se avstrijskim Slovanom ne potresa še z rožicami pot do enakopravnosti! Da bi sedeli v parlamentu še Staročehi, nikdar bi se grof Tasffe ne bil približal levici in Gauč bi se nikdar ne bil držnil, tudi le z besedico žaliti naroda slovenskega!“ Vse to in še veliko več razkrivajo „Novice“ v svoji zadnji številki strmečim čitateljem. Kaj naj si mislimo v oigled tem političnim kozolcem? Tega vender ne smemo misliti, da naši državni poslanci zgolj iz stare „Presse“ in „Fremdenblatta“ zajemajo svojo politično modrost, ako pa to ni res, potem je pa člankar „Novic“ vedoma hotel grešiti, zanašaje se na naivnost svojih čitateljev, potem nam pa nalašč meče prah v oči, samo da bi opravičil postopanje naše delegacije. A s takimi sredstvi naroda nihče ne bode spravil na limanice, kajti narod slovenski dobro ve, da so prav zaradi tega tako moč zadobili Mladočehi, ker se je bil grof Tasffe preveč približal nemški levici, a ne narobe, Slovenci dobro vemo, da so prav Mladočehi naši najzvestejši prijatelji v Dunajskem parlamentu! In še nekaj vé narod, česar pa oni, za katere grof Hohenwart misli, ne vedo, to namreč, da bi vlada le zaradi tega rada strmoglavila vrle zastopnike češkega naroda in da nam jih zato kaže sedaj kot zapreko naših teženj, ker so jej oni prepazni branitelji Slovanstva in ker bi potem lažje pacificirala tudi nas!

V kako zadrego so zabredli inspiratorji „Novic“, hoteč oprati zomorca, pokazali so posebno tudi s

LISTEK.

„Dalila“.

Najodličnejšim in najbolj slavljnim novodobnim pisateljem francoskim prištevati je Octava Feuilleta, ki je bil vse svoje življenje pripoznani ljubljene aristokratičnih dam Pariških.

Feuillet posvetil se je bil književnosti kmalu po julijski revoluciji, a na višek svoje slave in svojega ugleda popel se je šele dosti pozneje, šele tedaj, ko je začel portretovati razkošno življenje, kakeršno je bilo zavladalo za časa Napoleona III., ko je ustvaril svoje „proverbes“, v katerih je skoro nedosežen in vreden vrstnik Alfreda de Musseta, ko je spisal dela kakor „Roman d'un jeune homme pauvre“ in „Monsieur de Camors“.

Ko je začel Feuillet pisateljati, tedaj je bil nove francoske literature najpopularnejši zastopnik Aleksander Dumas starejši, ki je bil celo sijajno zvezdo na pesniškem podnebnju, Viktorja Hugoa, potisnil v kot. Dumas-ovi romani in njegove drame so bile tedaj uzor leposlovnega delovanja, akopram o individualizaciji, o pristnem karakterizovanju ni bilo v njih niti sledu. Kar se je tedaj po tem uzoru pisalo, izdelano je bilo z večine vse po šabloni, vse je bilo proračunjeno na efekt efemerne vrednosti,

na hipni uspeh in posledica tega je bila književna degeneracija romantike, ki je do tedaj še prevladovala.

Feuillet je bil krasen talent, stvarjajoče genialnosti pa ni imel, hodil je vedno za drugimi. Iz začetka posnemal je romantike, ne da bi se odlikoval v čemer koli; kar je tedaj ustvaril, bilo je duhovito, dovtipno in ljubeznivo, a nekoliko filistersko; pozneje, uzrši se v mladega Aleksandra Dumasa in Gustava Flauberta, krenil je Feuillet na realistično pot in kot realist postal v izvestnih krogih obljubljen in visokočisljan pisatelj, celo akademik, akopram ga stroga kritika ni prištevala nikdar literarnim veljakom. V to drugo dobo Feuilletovega, pisateljavanja šteti je vsa dela njegova, katere so stalne umetniške vrednosti. Kar je ustvaril prej, je pozabljeno in težko bi bilo najti v Parizu človeka, kateri se na pr. spominja zadnje predstave „Dalile“.

„Dalila“ je prišla na oder l. 1857., a delala je duševnemu svojemu očetu le malo veselja, obratno, prouzročila mu je mnogo bridkih ur, kajti vsi kritiki porabili so to priliko, da so na troške „Dalile“ in Feuilleta delali dobre dovtype, katerih najboljše smo čitali po smrti Feuilletovi v Pariškem časopisu „L' Illustration“.*) Sujet tej romantični drami ni nov; število tistih pisateljev, kateri so popisovali, kako

*) Primeri še: Sainte-Beuve, „Chroniques parisiennes“ in „Causeries du lundi“.

brezsrčna koketa uniči brezpametnega mladiča, je temà, in mej one, katerim se dramatizovanje tega predmeta ni posrečilo, uvrstiti moramo tudi Feuilleta.

Roswein je mlad glasbenik, in se, kakor je že navada, zaljubi v hčerko svojega učitelja Sartorija, v pasivno Marto. Prvi umetniški uspeh opijani mladega moža, koketna markeza Falconieri ga očara, da ostavi svojo zaročnico, a ko se ga nasiti, mu ubeži v spremstvu nekega pevca Pavla Maria. Roswein umrje, kakor je že prej umrla Marta.

Iz preproste te snovi naredil je Feuillet iz efektnih prizorov in paradnih ulog sestavljeno a psihologiški nemogočo dramo, katero je otelo pozabljenosti „Dramatično društvo“ in nam jo uprizorilo v nedeljo.

Radi pripoznamo, da so naši igralci, v prvi vrsti gospe Borštnikova in Danilova in gospodinja Nigrinova, kakor tudi gg. Borštnik, Danilo in Sršen vse svoje moči zastavili in nam podali tako lepo celoto, kakor jo vidimo le redkokdaj. Igralo se je z naidušenjem, govorilo se je gladko, žal, da časih dosti prehitro in neumljivo. Tudi na ekonomijo glasa je treba paziti. Vsak posameznik znal je svojo ulogo perfektno in se kar najbolj mogoče trudil, da jo izvede dobro, a vzlic temu in vzlic izredno krasnim kostumom se „Dalila“ na našem odru ne bode ohranila.

svojo dvojno sodbo o Poljaki. V predzadnji številki piše „Novice“ doslovno: „Mi se veselimo čeprav počasnega maloruskega napredka... Čim več poslancev pošlje maloruski narod v državni zbor, tem manjše bode število onih, katere je vselej dobiti za protislovansko politiko“. Kdo so ti „oni“, to je jasno. V zadnji številki pa piše isti list in na istem mestu, da so Mladočehi od tujili Poljake z žalitvami in rusofilstvom. Kje je tedaj resnica? Zagovornik naših poslancev „za vsako ceno“ je hotel pač do dobrega pobiti češke poslance in zato je iskal razlogov po vseh kotih. Zategadelj ni čuda, da „Novice“ v svoji novi nahušenosti udarijo včasih tudi po samem sebi, hoteč celo naglavne grehe slovenskih poslancev prevaliti na Mladočeha. Kako so se obnašali in se še obnašajo Mladočehi ravno to leto v državnem zboru kot govorniki, to je znano in mi vsaj bili smo ponosni na take slovanske poslance. Po poslancih inspirirane „Novice“ pa pišejo v tem pogledu doslovno: „Tudi Mladočehi imajo mnogo moč, ki le kimajo in odmahujejo, mej Slovenci pa je poslanec, ki bi molčal, bela vrana in skoraj neznana prikazen“. Zapisavši še ta krasni „Schlager“ našega tednika mislimo, da smo skrbeli tudi za humor našim čitateljem in zategadelj predlagamo sedaj — konec debate.

Završujoč svoj odgovor na obrambo naših poslancev, priporočamo jim le še najtopleje, naj se tudi oni, mesto da inspirirajo malenkostne popravke i oni v prvi vrsti pri svoji Dunajski politiki države navodila koncem zadnjega članka v „Novicah“, glasečega se: „Pogumni in jedini moramo biti, iskati ne smemo tega kar nas razdružuje nego to, kar nas druži“. Kadar bodo storili to, tedaj jim bodo tudi „ekstremni Mladoslavenci“ slavo peli, mesto da si jo sami pojejo!

Državni zbor.

Na Dunaji dne 28. novembra.

V večerajnji seji pograbili so protisemiti malo nadejo se jim priložnost, da se maščujejo za znano Schneiderjevo afero, a valed silne intervencije Chlumeckega ponesrečilo se jim je vse njihovo prizadevanje in kljub vsem apelacijam njihove strani na zbornico in na poslovnik niso dosegli ničesar. Remonstrirali so pač proti odločnemu postopanju po Chlumeckem podpiranega Smolke, a ko so videli, da jim nič ne pomore, podali so se do predsedniškega stola in so tam svojo stvar dalje zagovarjali. A skalotrdi Chlumecky ni se dal pregovoriti in odšli so, kakor se je videlo, brez kakega uspeha na svoje sedeže.

Ob polu 2. uri popoldne je otvoril prvomestnik Smolka 25. sejo in na to naznanil, da se pri volitvi glavnega govornika pri Plenerjevem predlogu pro v predzadnji seji ni postopalo popolnem pravilno, kajti oddalo se je mesto 13 listkov 14. Ta nepravilnost ni imela nikakih posebnih posledic,

Do skrajnosti dotirana romantika te igre je bila uzrok, da se je v nedeljo igralo sploh jako „ostro“. Umestneje bi bilo, da je način izgovarjanja ublažil rezko besedilo. Vled drastičnega igranja niso bili lirski momenti — izvzemši prizor, ko poljubi markeza Falconieri Rosweinu čelo — tako nežni, kakor bi bilo treba. Tudi v strastnih momentih ni smeti biti prestrastnim, zakaj v tem slučaju je efekt vnanj ne pa notranj, psihološk. Igranje je sploh le tedaj naravno, ako se predstavljalec identifikuje kolikor mogoče s svojo ulogo, da je vsak vnanji pokret logična posledica notranjega njegovega čustvovanja. Ako tega ni, potem so morda vsi izrazi straha in veselja, žalosti in ljubezni, vse figure in vse grupe pomno naučene, ali predstavljalec jih ni tako čutil, kakor jih je izrazil ter skuša ta nedostatek nadomestiti z vnanjimi sredstvi. To je pa navadno uzrok, da se igra kolikor toliko pretirano drastično, kar v srcu gledalčevem ne vzbudi ni strahu, ni usmiljenja, niti oduševljenja.

Končno bodi še omenjeno, da je v drugem dejanji pel za odrom naš izborni tenorist g. Bučar dve nalašč za to priliko od gosp. Hoffmeistera komponovani ariji. Fina kompozicija in krasno petje sta občinstvo kar očarali.

Kakor rečeno, pohvaliti nam je igralno osebo, kajti vsak je bil na svojem mestu in zadoščal tistim terjavam, katere smo stavljati upravičeni, in le temu je pripisati, da je igra kolikor toliko uspela.

M.

ker bi bil itak isti glavni govornik izvoljen, ki je pozneje kot tak nastopil.

Posl. Lueger in Gessmann sta zahtevala na to odločno in opirajoč se na poslovnik besede, ki se jima tudi na ponovljeno željo podelila ni. Na to nastal je nemir na skrajni levi pri protisemiti in skušali so pri predsedstvu dobiti zadoščenja, katero se jim pa ni dalo.

Mej tem otvorila se je obravnava o točki „sol“, ki je skupno s poročilom poljedelskega odseka trajala do konca seje.

Posl. Lang dokazuje, da ravnanje avstrijske kakor ogerske vlade glede višine cen soli ni pravo. Za zboljšanje narodnega gospodarstva je neobhodno treba, da se sol poceni. Že davno se je to priznalo v zbornici, a še danes cela zadeva ni storila koraka naprej, vse doslej oddane neštene peticije niso pomogle ničesar. Poraba radi tega ne raste v istem razmerju s prebivalstvom, da, s primerjanjem števil razvidi se nasprotno. Če se malo denaturirana sol tovarnam skoro pod nič prodaja, bi se vsaj solne cene za živinsko sol znižati mogle in bi se na tak način vsaj nekoliko odpomoglo nevarnemu stanju.

Posl. Teliszewski toži o podraženju solne cene vsled prodaje po prekupcih, ki so večinoma židje v besede najslabšem pomenu. Cene se celo spreminjajo po množini porabe. Radi tega meni, da bi bilo jedino sredstvo take neprilicnosti odpraviti, ustanovljenje državnih prodajalnic soli nalik prodajam tobaka.

Finančni minister Steinbach pravi, da je uprašanje soli važen del trgovske zveze z Ogersko in da vlada vsled tega sama ne more ničesar storiti. Sicer se pa že pogaja z ogersko vlado in poskusila bode celo zadevo ugodno urediti in prebivalstvo uzadovoljiti. Kar se tiče neprilicnosti v trgovini s soljo, bode jo skušala odpraviti. V Gališki prireja se zaveza, ki hoče ceno soli tako nizko nastaviti in enakomerno, da bode odvisna le od monopolne cene in pošiljatve.

Po potankem priporočilu poročevalca in prečitanju razpravljenih točk, tikajoče se peticij, vsprejme se proračunski nastavek. Na to stavijo se poročevalčeve resolucije z zahtevo, da vlada reši uprašanje soli, po možnosti dostavlja kmetijam denaturirano živinsko sol po 5 gld. meterski cent in da se v Gališki nahajajoči se zakladi kalijeve soli preiščejo in če možno porabijo kot gnojilno sredstvo po močvirjih in peščenih tleh proti ceni plači.

O naslednji točki „tobak“ poroča posl. Šuklje. Contra se oglasita k besedi Stöhr in Gessmann, pro pa Menger.

Posl. Stöhr osvetljuje žalostni položaj starodavnega rudarskega mesteca Mies na severozahodnem Češkem. Kakor vsi kraji ob manjših rudnikih, je i to mesto propalo in si želi dobiti vsaj majhen vir dohodka za revno svoje prebivalstvo s tem, da prosi za osnovo tobačne tovarne, kar govornik na moč podpira.

Posl. Gessmann toži o slabem položaji delavcev po tobačnih tovarnah in želi, da se jim ustanovi boljše preskrbljenje v starosti, predlaga tudi, da se ob nedeljah in praznikih zaprjo prodajalnice tobaka. V nadaljnjem govoru, da se strinja z zadnjim govorom posl. Neuwirtha, ki je odprl pogled na istinito velike vire dohodkov in utemeljuje, da se bode s tem, da država dostojno nadzoruje vso uporabo elektrike, tudi v okoliših prišlo preveč razširjeni zasebni spekulaciji.

Poročevalec posl. Šuklje priporoča vsprejem toli eminentne točke, ki je eminenten faktor naših dohodkov, kajti pri 30 milijonih potrebščin kaže 84 milijonov pokritja, tako da daje državi do 54 milijonov ali skoro 10 % vseh dohodkov. Strinja se s prošnjo posl. Stöhra, kakor tudi z izvajanjem Gessmanna.

Na to se točka vsprejme in seja ob 4 1/2. uri popoldne zaključí.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. decembra.

Državni zbor.

Legitimacijski odsek je imel 26. t. m. ob 6. uri zvečer pod predsedstvom grofa Czernina sejo. Glavna točka je bila volitev poročevalca o volitvi Laginji. Volitev je bila za nas jako pomembna, a da je tudi druge stranke zelo zanimala, to je kazala vsa obravnava. Takoj se je razvila povsem

pravilna razprava. Levičar dr. Weeber zahteval je, da se poročilo o volitvi ne izroči članom stranke, kateri pripada voljenec, temveč, da se izroči poljskemu klubu. Temu nazoru ugovarjala sta poslanca Zurkan in Wiedersperg. Prvi je poudarjal, da treba poročevalcu v tej zadevi znati hrvatski in laški, drugi pa, da se zadeva izroči poročevalcu o volitvi Vergottinijevi, dr. Ferjančiču, kateremu je pač vse znano, kajti on je tudi prejšnje poročilo hitro dokončal, katero se je brez vsake obravnave radi velike objektivnosti vsprejelo. — Po nekaterih ugovorih predlagala se je pisarna volitev, ki se je ponavljala štirikrat. — Prvič in drugič bila sta volitvi nepravilni (dr. Ferjančič je dobil 10 in 12, dr. Abrahamovicz 10 in 9 glasov), tretja in četrta pa pravilni, ali neodločni, ker so bili glasovi jednaki (10 : 10.) Končno odločil je žreb, po katerem je dobil posel poročevalca Poljak dr. Abrahamovicz. Kakor je videti, kljub vsemu volitev ne leži v sovražnih rokah. Na to se je govorilo o volitvi posl. Masovčiča. V tem slučaju pokazalo se je, da se je v občini Dorniš, ki ima 39 volilnih moč, protipostavno postopalo, ker se je od 5000 davkoplačevalcev mesto dve tretjini, le 1300 k volitvi pustilo. Hudo nasprotstvo se je v tem unelo mej posl. Klaičem in Bondo, katero je končalo, ko je Wiedersperg predlagal, da se zadeva preloži do bodoče seje. Tedaj se bode odsek brzkone izrekel za razveljavljenje volitve.

Mladočehi in vlada.

Gledé večkrat napovedane reaktivacije stare desnice, v katero bi imeli ustopiti tudi Mladočehi, zabeležiti je izjavo „Narodnih Listov“, katera je jasno odrekla svojo pomoč sestavi z nova železni obroč. Mladočehi motivirajo to popolnoma pravilno: Poljaki so v prvi vrsti in pred vsem vladna stranka, udana brezpogojno grofu Taaffeu. Vlada pa ne želi samo vzdržati sedanjih razmer mej njo in Poljaki, nego hoče tudi ovirati nemško levico, da bi ne prestopila zopet v opozicijo. Ker pa Mladočehi nikakor ne morejo odobriti punkcijske politike in se jim vidi železni obroč nevaren za češke narodne terjatve, ne morejo stopiti na vladno stran.

Poljski klub.

Omahovanje poljskega kluba, kateri ne vé, na kogo stran bi se vrgel in je vsled te svoje neodločnosti slepo orodje v rokah grofa Taaffeja, preseda vsem razsodnim politikom in tudi veliki večini naroda poljskega. Toda Poljaki zaupajo brezpogojno svojim zastopnikom in nihče se ne drzne nasprotovati njih taktiki, temmanj, ker v Galiciji dobro vedo, da so te dežele gospodarski interesi dobro zastopani. Pred kratkim javili smo po drugih listih, da bode skóro seja poljskega kluba, v kateri se bode odločevalo o nadaljnjem postopanju. Sedaj pa javlja „Reforma“, da se je ta seja odložila na nedoločen čas, in sicer na izrecno željo vlade, katera se boji odkritosti zlasti z ozirom na zmešnjavo, ki se je javila pri glasovanju o Plenerjevem predlogu.

Vnanje države.

Trgovinske pogodbe.

Kakor obče znano, pogaja se Avstrija že del časa gledé trgovinske pogodbe z Nemčijo, Italijo in Švico, katera pogodba, mimogredé omejeno, nikakor ni tako ugodna za nas, kakor se navadno trdi, niti za naše poljedelstvo niti za obrt. V Švici so jako uneti za to novo trgovinsko politiko, katero inavgurirajo trojna zveza, kajti trgovina mej visokorazvito Francijo in tudi visokorazvito Švico, nikakor ni taka, da bi dajala Švici kaj dobička, obratno pa so trgovinske razmere mej Švico in drugimi državami, pripadajočimi trojni zvezi, tako intumesc, da bodo pogodbe Švici na očitno korist, nam pa na očitno — škodo.

iz Pariza

se nam poroča o veliki senzaciji, katero je vzbudilo to, da sta ruski veleposlanik baron Mohrenheim in gospod pl. Giersa sin, ki je poslaniški svetnik v Parizu, vsprejela slovesno nekdanjega predsednika lige patrijotov, gospoda Fery d'Escalandea, ki sluje že od nekdanj kot iskren privrženec Rusije in zagovornik rusko-francoske alijance. Vsi Pariški listi so soglasni v tem, da je bil ta vsprejem politično važen in sodijo, da ne bode ostal brez izvestnih posledic na agitatorično delovanje v stranki patrijotov.

Liberalci v Belgiji.

V soboto zborovala je v Bruselju v Belgiji liberalna liga, zveza vseh liberalnih političnih društev belgijskih. Poročilo, katero se je shodu predložilo, naglašá, da terjatev socialnodemokratske in radikalne stranke, da se v Belgiji uvede občno omejeno volilno pravo, sedaj za deželo še ni primerno, a da se o drugi formuli za volilno pravo nikakor ni bilo mogoče dogovoriti. — Belgijskim liberalcem bode ta neliberalni ukrep temveč na škodo, ker imajo sedaj že jako malo veljave, katero jim bo ta sklep izpodkopal.

Dopisi.

Od sv. Andraža v Slov. Goricah 26. novembra. [Izv. dop.] V nedeljo dne 22. novembra bil je za nas prežalosten dan. Zagrebli smo v črno zemljo drago nam bitje, v celi župniji spo-

štovanega in daleč okoli čislana našega milega nadučitelja. Pokojni nadučitelj Fran Zdravec bil je v istini naš ljubljeneček. To se je pokazalo pri njegovem pogrebu. Sv. Andraž se ni videl, da bi se bila jednaka čast skazala komu drugemu.

Na dan svoje smrti — bilo je v petek — poučeval je pokojni še v šoli ves dan. Tu in tam se je prijel za glavo ter tožil, da ga glava boli. Ob polu najjisti uri ponoči pa je nehala biti njegovo blago srce, zadeto od kapi.

Pokojni Fran Zdravec bil je vester, delaven in značajan slovenski učitelj iz nove šole. Čeravno je deloval na polji narodne prosvete samo deset let, vendar je njegovo delovanje rodilo že mnogo sadu. Z njegovim sodelovanjem razširila se je šola v dvorazrednico, on je stal pri zibelci s čast. gosp. župnikom in nekaterimi omikanimi posestniki vred novorojenemu bralnemu društvu, on se je trudil tudi izven šole s poukom v petju in glasbi ter je domače mladeniče izveščal tako, da so celo milostljivemu knezoškofu Napotniku zapeli par ubranih pesmic za časa birmovanja pri sv. Andražu. „Zdravec je bil duša vsemu narodnemu gibanju pri sv. Andražu,“ tako mi je na dan pogreba rekel odlični tukajšnji kmetijski narodnjak.

Kako veliko ljubezen in spoštovanje je užival pokojnik med domačimi in sosednimi župljani, pričal je velečastni pogreb, kojega se je udeležilo nad 4000 ljudi, med temi najodličnejši narodnjaki iz okolice. Učiteljsko je zastopalo nad 30 udeležnikov iz vseh sosednih okrajev. Akoravno je bila nedelja, ter so bili č. g. duhovniki po opravkih doma zadržani, so bili vendar prihiteli štirje zunanji k pogrebu. Malo pred drugo uro popoldne prenesla se je krsta izpred šole v spremstvu č. g. duhovnikov, učiteljev in zbrane množice pred cerkev, v kateri se je potem zbralo občinstvo. Po končanih večer- nica stopil je domači č. g. župnik na prižnico ter zbranim podal nekaj črtic iz pokojnikovega življenja v jako ginjačih besedah. Po končanem govoru spremili smo pokojnika na pokopališče.

Pevci so zapeli dve v srce segajoči žalostinki poslovilni se s tem od dragega prijatelja, izbornega pevca in izvrstnega godbenika. Ne smem še pozabiti domače godbe, ki se je pokojniku tudi skazala hvaležna z zadnjo koražnico-žalostniako.

Prosveta.

Saharska železnica.

Francozi so sklenili izpeljati velikansko podjetje, ki bode velikanskega pomena za človeško omiko, za razširjenje svete vere in posebno za povzdigo kupčije. Izdelati hočejo namreč iz Alžira do Čadskega jezera v srednji Afriki železnico, ki bode skupno nad 3000 km dolga, torej skoro polovico toliko, kot vsa sibirski železnica, katero marljivo gradi ruska vlada. Saharska železnica se začneja pri postaji El Guerrah, 37 km južno od alžirskega mesta Constantine (40.000 preb.) to je tam, kjer vodi od vhoda proti zahodu železnica iz Tunisa v Oran. Od te točke vzdiga se Saharska železnica na planoto Aures do 1054 m. Pri postaji Batna pa začne zopet padati in se zniža do postaje El Kantara za 111 m. Pri tej postaji doseže železnica prvič puščavni svet, sredi katerega stoji oaza Biskra, kjer imajo Francozi svojo posadko. Do tu je železnica že dodelana in meri 239 km. Še kakih 200 km južneje leži kraj Tugurt, kjer je tudi francoska posadka. Od todi pojde železnica naravnost proti jugu skozi sipinast svet ob suhih strugah do planote Tasili (5—8° vzhodno od Gršniča in 30—32° severno od polutnika) Na tej planoti je kakih 150 malih vasij „ksors“, ki so z ilovičastim zidom obdane in štejejo vkupej okoli 100.000 prebivalcev. Ti so berberski „Tuaregi“ in „Tibu“, ki se posebno s tem pečajo, da sužnje love in jih potem za drag denar prodajajo. Vrhu tega nabirajo in prodajajo sol in nojevo perje ter pobirajo mitnine od skozi potujočih karavan. Glavno tržišče je Abuam, kjer se izdeluje in trguje tudi z orožjem, raznim platnom, suknom in s svileninami. — Od Tasilske planote pojde železnica dalje proti jugu v Temassina in na planoto Air ali Asben, kjer je največa in najvažnejša srednjesaharska oaza z glavnim mestom Agades, ki šteje 8000 preb. in ima celo kame- nite, dronastropne hiše. Iz Agadesa obrne se potem železnica jugovzhodno v državo Bornu, ki meri 1485 km² in šteje okoli 8.000.000 mohamedanskih poljedencev „Fella“ ali „Fellata“ imenovanih. Ti so

sicer jako marljivi, ali zelo bojoviti in Evropejci bodo morali še trde boje z njimi prestajati. Glavno mesto je Kuka s 60.000 prebivalci, na zahodni strani Čadskega jezera, ki leži le 240 m nad morjem. Ako se Saharska železnica posreči, odpre se z njo nova kulturna pot v srednjo Afriko.

Domače stvari.

— (Nekateri meščani Ljubljanski) pišejo nam tako-le: Mi se popolnoma strinjamo z nav- sveti gospoda Ljubljanskega dopisnika v 272. šte- v. „Slov. Nar.“ in smo prepričani, da v tem nismo sami, ampak da bode naši iz- javi sledila še marsikatera druga. Na srce polagamo gg. mestnim odbornikom in tudi drugim gg. narodnjakom, naj bi se nanje ozirali, kajti čas je, da se Ljubljana posloveni tudi na zunanaj.

— (Imenovanje.) Finančne straže respi- cijent g. Jurij Pfeifer imenovan je finančne straže komisarjem v X. činovnem razredu.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca novembra uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 378 strank 187.619 gld. 24 kr., vzdig- nilo pa 284 strank 148.039 gld. 48 kr.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri včerašnji drugi obravnavi zatožen je bil 21letni kmetijski fant Jakob Črne hudodelstva uboja, ker je po noči od 20. na 21. dan septembra na potu iz Most v Studenec ubil nekega mladega fanta, Jakoba Hlebsa, s katerim se je bil slučajno spoprijel. Udaril ga je najprej s pestjo, a potem tudi z nožem. Za- toženec se je bil sam ovadil sodišču in obstal svoje dejanje. Obsojen je bil na tri in pol leta težke ječe poostrene vsak mesec s postom. — Pri prvi da- našnji obravnavi zatožen je bil 21 let stari Alojzij Grošelji hudodelstva požiga. Zatoženec je zemljiški posestnik, a postavljen od deželnega sodišča zaradi zapravlivosti pod kuratelo. Meseca oktobra zažgal je v Radomljah v kamniškem okraji kozolec Fran- ceta Jermana; sosedom, ki so hitro došli na lice mesta, se je posrečilo, da so ogenj ugasili, ne da bi bila škoda velika. Zatoženi Grošelji pravi, da je ne- sreča nastala slučajno, da mu je odletela žveplenka, ko jo je ob hlačah drgnil, da bi prižgal cigareto. Ko je začelo goreti, prešinil ga je strah in skril se je na nekem podu. Porotniki (načelnik g. c. in kr. stotnik Noll) so uprašanje glede krivde jedno- glasno potrdili in sodišče je obsodilo Alojzija Grošelja na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom na mesec.

— (Koroškim Slovincem.) Predsedništvo političnega društva „Edinost“ v Trstu odposlalo je koroškim Slovincem čestitko, v kateri izraža pri- srčne simpatije Tržaških Slovencev do koroških sorojakov trpinov, ki so mučeni, kakor so tudi Slovenci v Primorju, ter jim kliče: Živel! koroški Slovenci! Ne udajmo se!

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tolstivrh in okolico) bode imela v pone- deljek dne 30. novembra 1891. ob 2. uri popoldne v gostilni gospe Marije Ebleitner pri Fari svoj II letni občni zbor po tem le dnevem redu: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Slavnostni govor. 3. Petje. 4. Vpisovanje novih udov in vplačevanje starih udov. 5. Razni govori in nasveti. — Po zborovanju petje in prosta zabava. Častiti govorniki, udje te podružnice in vsi rodoljubi so k temu zboru prav prijazno vabljeni in prošeni, da bi ga v obilnem številu počastili. Odbor.

— (Slovenskim rodoljubom iz Koroške in sosednih slovenskih pokrajin.) ki do- hajajo po opravkih v Celovec, se naznanja, da se Celovski Slovenci shajajo vsako sredo ob 1/2 8. uri zvečer v gostilnici hotela „zum Sandwirth“, kjer imajo odmenjeno svojo sobo, takozvani „Clubzimmer“ koj pri vhodu na desno. — Slovenski gosti so vsikdar dobro došli!

— (Potresi na Koroškem.) V raznih krajih na spodnjem Koroškem okoli Celovca in Pli- berka so bili pretekli petek okoli desete ure zvečer potresi.

— (Za slovenske šole v Gorici) sto- rilo je politično društvo „Sloga“ potrebne korake. Uložilo je namreč ugovor proti zahtevam mestnega županstva na c. kr. deželni šolski svet. Dalje se je potegnilo za ustanovitev slovenskih ljudskih šol na mestne stroške, kar je povsem pravično, ako po- mislimo, kako se skrbi drugod za male frakcije nemškega ali italijanskega prebivalstva.

— (Gosp. dr. Gustav Gregorin) odprl bode svojo odvetniško pisarno v Trstu (Via Dogana št. 7. II. nadstropje) dne 7. decembra. Čestitamo Tržačanom na pridobitvi tega izvrstnega domoljuba.

— (Dražbeni razglas.) Pri c. in kr. artilerijskem skladišču za orožje v Olomucu vršila se bode dne 14. decembra 1891. l. ustna dražba in pismena ponudbena obravnava. Prodajali se bodo: stari komati, različen star in nov pleh, železo in jeklo, verige, različen les, nerabljeni platnene cunje in platneni ostanki, različne tvarine, kakor anti- mon, asfalt, šetine, kavčuk, smola, žveplo itd. itd. Pismene ponudbe je uložiti najkasneje do 8 1/2. ure popoldne obravnavalnega dne pri artilerijskem skladišču za orožje v Olomucu. Natančnosti pozve- deti je v artilerijski orožnici v Olomucu. Razglas, obsejajoč seznam na prodaj ponujenih predmetov in dražbene pogoje, pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— (Za prijatelje lova.) V Varaždinu izdajal bode konsorcij prijateljev lova počenši z no- vim letom nov list „Prvi hrvatsko-slavonsko-dalma- tijski lovački list“, ki bode izhajal dvakrat na me- sec. Naročnina stane na leto 4 gld. 50 kr.

— (Prodaja gozdov na Hrvatskem.) Nadgozdarstvo v Vinkovcih razpisuje licitacijo go- zdov na dan 30. dec. Prodalo se bode 2431 oral najlepših hrastovih gozdov nekdanje granice, ki so cenjeni na 3.342.631 gld. Ponudbe sprejemajo se samo za ves kompleks skupaj. Za doge in sodarska dela porabilo se bode samo deseti del. Posekanje se mora izvršiti v desetih letih. Jedinna koncesija, katero je poljelsko ministerstvo storilo lesnim tr- govcem je, da se bode prodaja vršila javno, ne pod roko.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. novembra. Vsled smrti nad- vojvode Henrika odpovedan je drugi delega- cijski obed pri dvoru, namenjen za danes. Isto- tako odpovedan je tudi obed pri Kalnokyju.

Peterburg 30. novembra. Uradno se javlja, da izvažanje sočivja in oljnih semen ni prepovedano.

Dunaj 1. decembra. Ogerska delegacija vsprejela predlog, da se v zapisniku izjavi najgloblje sožalovanje o žalostni dogodbi v vladarski rodbini. Potem pričelo se je posve- tovanje o vojaškem ordinariji. — Deöthy na- svetuje, naj se budget vrne odseku ter pozivlje le ta, da sporazumno z vojnim ministerstvom izbriše ali zniža nekatere točke ordinarija in ekstraordinarija.

Peterburg 1. decembra. „Journal de St. Peterbourg“ konstatujoč, da je Giers zopet nastopil svoje mesto, pravi, da ministrovo po- tovanje v Italijo, Pariz in Nemčijo, bode imelo ta uspeh, da se pojasni položaj in se odpra- vijo nesporazumljenja ter da se pridobé nova poročstva za mejsobno zaupanje, da se ohrani mir, ki ga vsi žele.

Razne vesti.

* (Štirinajst tisoč topov.) Za vojno ima Avstrija 1896 topov, Rusija 3446, Nemčija 3288, Francija 3198 in Italija 1608. Premičnih obsednih topov ima Avstvo-Ogerska 60, Rusija 72, Nemčija 200, Francija 192. Skupaj imajo torej imenovane velevalsti lepo število 13.960 topov!

* (Hripa v Gradci.) Tudi v Gradci se je prikazala hripa, kar je uradno konstatovano! Prvi slučaj se je opazil na neki učiteljici, ki je došla iz Weiza. Še isti dan zvedelo se je še za dvajset drugih slučajev.

* (Štrajk črkostavcev na Nemškem) se je temeljito ponesrečil in bode skoro končan. Ker ni mogel strajk preprečiti izhajanja niti jed- nega lista, oglasilo se je že mnogo stavcev, da hote brezpogojno zopet začeti delati, a večinoma stopili so na njihova mesta že drugi stavci.

* (Gledališče zgorelo) Dve uri po kon- čani predstavi nastal je v nadvojvodskem gledališču v Oldenburgu požar, ki je popolnoma upepelil po- slopje. Ponesrečil ni nikdo.

* (Nesreča na zelenici.) V guberniji Orelski pripetila se je nesreča blizu glavnega mesta. Nad trideset oseb je mrtvih.

* (Misterijozen umor.) V Genevi v Švici našli so v mestnem odelku Grandpré neko fran- cosko rodbino štirih oseb umorjeno. O podrobnostih in o zločinu policija še ni dobila sledu.

* (Nesreča pri borbi z biki.) V Meksi- kanskem mestu Guanaguato podrla se je leseno gledališče, v katerem so bile borbe z biki. Dvanajst oseb je bilo ubitih, mnogo pa težko ranjenih.

Listnica uredništva:

Gosp. Alojziju Knafelcu v Beljaku. Ker bode že jutri obravnava proti Alojziju Knafelcu, ki je zaradi uboja v preiskovalnem zaporu v Ljubljani, izvedeli bode vse, kar želite. Da imate jednako ime, kakor uboja obr dolženi, je neprijetno, a zgodi se čestokrat tako, posebno pri tako navadnih imenih.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (51-147)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tužci:

30. novembra.

Pri **Matič**: Löhrl, Reitler z Dunaja. — Ballis, Kette z Vrhnike. — Povše iz Ribnice.

Pri **Stonu**: Schlesinger, Ferner, Ernst, Lustig, Blau z Dunaja. — Beck iz Pariza. — Vitez Stumer iz Gradca. — Dr. Ivanič iz Trsta. — Neimanič iz Kostanjevice. — Prevender iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Ceiner iz Vidma. — Pfeifer iz Postojne. — Macoratti iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarji**: Hanischek iz Gorice. — Geiger s Krškega.

Umrli so v Ljubljani:

29. novembra: Andrej Perko, delavec, 73 let, Ulice na Grad št. 12, marasmus.

V deželni bolnici:

27. novembra: Ivan Peček, dninar, 46 let, cachexia et febris intermittente. — Barbara Ceglar, gostija, 54 let, marasmus senilis.

28. novembra: Ivana Jerman, dekla, 18 let, legar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. nov.	7. zjutraj	736.9 mm.	3.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.8 mm.	5.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.8 mm.	4.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 4.5°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	gld.	—	gld.
Papirna renta	90.90	—	90.90	—	91.10
Srebrna renta	90.70	—	90.70	—	90.80
Zlata renta	107.50	—	107.50	—	107.65
5% marena renta	101.85	—	101.85	—	101.80
Akcije narodne banke	1002	—	1002	—	1002
Kreditne akcije	272.75	—	272.75	—	274.40
London	117.85	—	117.85	—	117.85
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	9.35	—	9.34 1/2	—	9.34 1/2
C. kr. cekini	5.59	—	5.59	—	5.60
Nemške marke	57.85	—	57.85	—	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.	—	—
Državne srečke iz l. 1864	100	—	—	—	—
Ogerska zlata renta 4%	—	103	—	—	—
Ogerska papirna renta 5%	—	100	—	—	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	184	—	—	—
Rudolfove srečke	10	1	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	146	—	—	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219	—	—	—

Zahvala.

Vsem onim, kateri so tekom bolezni in po smrti moje nepozabljene sestre, gospodične

ANTONIJE LEVIČNIK

izrazili tolažilno sočutje, dalje za obilo spremstvo k večnemu počitku, izrekam v svojem in v imenu sorodnikov dotičnikom, kakor tudi sl. pevskemu društvu „Lira“ za gniljive nagrobnice, slednjič darovateljem prekrasnih vencev, najtoplejšo zahvalo.

V Kamniku, dne 30. novembra 1891.

(1053)

Franciška Kenda roj. Levičnik.

Spretne agente

vsprejme pod ugodnimi pogoji in s stalno plačo dobro znana in v Avstriji razširjena **zavarovalnica za življenje**. — Ponudba, v katerih je navesti reference, pošiljajo naj se upravnistvu tega lista. (1008-6)

Tri dobro izurjene

dacarje

vsprejme s 1. januarjem 1892 **zakup daca v Črnomlju**. Plača mesečno 35 gld. in prosto stanovanje. Kavcije zahteva se 100 gld. — Prijave, v katerih bodi navedeno dosedanje službovanje, doposlati je do 12. decembra 1891 predsedniku Andreju Lackner-ju v Črnomlju.

Mejnarodna PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odpri vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure popoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopnina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od nedelje dne 29. t. m. do ušete srede dne 2. decembra:

VI. serija:

(986-14)

Pogledi iz Carigrada in Španjske.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtna ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. **Vizitnice**, litografirane ali tiskane (najbolj moderna oblika). **Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize**: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. itd. **Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice**, glavne knjige, ozke strazze, folijo knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. **Ljudski koledarji**, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456 16)

Mlad trgovsk pomočnik

dober prodajalec, izurjen v trgovini z železnino, specerijskim in nekoliko z manufakturnim blagom, izvežban loto-kolektant, zmožen slovenskega in nemškega jezika, **želi premeniti svojo službo do dne 1. februarja 1892. l.** — Pisma pod **L. K.** vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1047-1)

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-5)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

Odvetniški ali notarski pisarni

v mestu ali na deželi ponudi se zanesljiv in pošten, v tožbenih, pogodbenih in drugih zadevah samostojno delujoč, slovensko-nemškega uradovanja ter več jezikov zmožen

solicitator

kateri zna posebno dobro s klijenti ravnati. Položi lahko večji znesek kavcije ter ne sili na posebno veliko plačo.

Cenjeni dopisi pod „2000“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1046-1)

V gostilnici

„Pri avstrijskem cesarji“

kjer se toči izvrstni Istrijski in Prosekar, dobivajo se vsako sredo in petek

sveže morske ribe

različnih vrst. — Pokrito kegljišče odda se še za nekaj večerov društvom ali prvatnim osebam. — Za mnogobrojni obisk se priporoča

(1052-1)

Ivan Tosti, gostilničar.

Naznanilo.

Podpisanec javlja p. n. častitemu občinstvu, da je odpri

delavnico jermenarstva in sedlarstva

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 34

ter se priporoča v obila naročevanja. — Popravila se izvršujejo točno in cene.

Velika zaloga kovčegov.

Fran Velkavrh, jermenar in sedlar.

(1049-1)

Gostilnica „Pri Triglavu“ v Kranji.

Usojam se p. n. častitim stalnim gostom in častitemu občinstvu iz mesta in z dežele uljudno naznaniti, da sem s 1. decembrom t. l. prevzel

gostilnico „Pri Triglavu“.

Skrbel bodem za dobro pijačo, ukusna jedila in točno postrežbo.

Za mnogobrojni obisk se priporoča

z odličnim spoštovanjem

Ignacij Kleinstein.

V Kranji, dne 1. decembra 1891.

(1044-1)

Za Ljubljano

Za Ljubljano

Za Ljubljano

Za Ljubljano

Za Ljubljano

Za Ljubljano

Za Ljubljano

išče se za neko v Ljubljani koncesijonovano in c. kr. avstrijski patent imajoče podjetje prevzemnik, kateremu ni treba strokovnega znanja, za dōbo 13 let, k čemur so sposobni zasebniki, penzionisti ali tudi samostojne dame. S kapitalom 2000 gld. je ravno toliko zaslužiti.

Več se izve pri: Gustavu

Fuchs-u, na Dunaji, Mariahilferstrasse 67. (1031-3)